

Изх. № 61/16.11.2018 г.

ДО
Г-Н БОЙКО БОРИСОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ
Г-Н МЛАДЕН МАРИНОВ,
МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ
РАБОТИ

Г-Н ДИМИТЪР ГЕОРГИЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ
„НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ“

Копие:
Г-ЖА КАРИНА КАРАИВАНОВА,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ
НАДЗОР

Г-Н БОЙКО АТАНАСОВ,
ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ
НАДЗОР

ОТНОСНО: Предложения по проекта на нов Правилник за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН БОРИСОВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МАРИНОВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ГЕОРГИЕВ,

Благодарим сърдечно за предоставената ни възможност да дадем бележки, коментари и предложения във връзка с проекта за нов Правилник за прилагане (ПП и „Правилника“) на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП).

Прилагаме нашите предложения по текстове от проекта на нов ПП на ЗМИП, като бихме желали да направим и някои общи бележки и предложения, свързани със структурата на Правилника и общата рамка на дейността на задължените субекти по чл. 4 от ЗМИП.

Считаме, че при изготвяне на окончателния вариант на Правилника следва максимално да се отчетат особеностите и нуждите на попадащите в обхвата на нормативната уредба по-малки задължени субекти, както и да се осигури третиране, което да е пропорционално и да отговаря на техните специфични потребности и на естеството на тяхната стопанска дейност, както е указано и в т. 27 от Преамбюла на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията („Директивата“). Особено внимание следва да се обърне и на текстовете, уреждащи извършването на идентификация при сключване на договори чрез пълномощник и чрез електронни изявления, за да не се затрудняват и ограничават възможностите за дистанционно установяване на делови отношения и дистанционно сключване на сделки, като се отчита общото състояние и тенденциите на развитие на новите технологии, използването на електронни платформи, цифрови, интернет и мобилни приложения в стопанския живот. Считаме, че е необходимо да се прецизират текстове, които съдържат дефиниции, съответно да се уточни съдържанието на понятията, които са твърде общо формуирани или за които липсват дефиниции, което създава предпоставки за противоречиво тълкуване на разпоредбите. Следва да се прецени и в каква степен и в какви съотношения текстове от Съвместните насоки на Европейските надзорни органи за рисковите фактори („Насоките“)¹ е нужно директно да се възпроизвеждат в Правилника, както и да се обсъди понякога избирателният подход при такова отразяване. Правният характер на Насоките е такъв, че те следва да бъдат използвани по-скоро за тълкуването и изясняването на истинския смисъл на разпоредбите на ЗМИП и Директивата и за изпълването със съдържание на по-общо формуирани постановки, без да бъдат въздигани в скрепени със санкции правни разпоредби и по този начин да стават част от нормативните текстове от по-висок ред, независимо, че не произтичат пряко от съгласуваната чрез актове като регламенти и директиви воля на държавите-членки на Европейския съюз. Възникват и редица въпроси, свързани с коректния превод на Насоките, доколкото немалка част от положенията в тях директно са въведени в ПП на ЗМИП.

Обръщаме внимание и на това, че структурата на проекта на ПП на ЗМИП като цяло не кореспондира със структурата на приетия вече и влязъл в сила ЗМИП.

По Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпиране на пари могат да се направят и редица по-конкретни бележки, коментари и предложения, които излагаме в Приложение № 1 към настоящото писмо.

Приложение: съгласно текста.

С най-сърдечни пожелания за ползотворна работа!

С уважение:

Петко Кръстев

Председател на УС на БАУД

---

¹ Съвместни насоки по член 17 и член 18, параграф 4 от Директива (ЕС) 2015/849 относно опростената и разширената комплексна проверка на клиента и факторите, които кредитните и финансовите институции трябва да вземат предвид при оценяване на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързан с индивидуални делови взаимоотношения и случайни сделки.

1. По чл. 16, ал. 2, т. 2.

Текстът е излишно усложнен, като са добавени допълнителни хипотези и е разширен обхватът му в сравнение с текстовете на т. 22, б. „а“, „б“ и „с“ на Насоките, чрез включването на израза „или с която е свързан по друг начин“. Вместо използваната в Насоките логическа конюнкция („и“) в Правилника е използвана дизюнкцията („или“), което наред с общата формулировка „свързан по друг начин“ води до практическа невъзможност да се установят всички възможни връзки, които съществуват в отношенията клиент и действителен собственик при оценката на рисковете, свързан с държави и географско разположение. В текста не са ясно разграничени хипотезите клиент – физическо лице и клиент – юридическо лице. Предлагаме текстът да се редактира, с оглед да може практически да се прилага.

2. По чл. 17, ал. 2, т. 4.

Предлагаме от текста да отпадне изразът „включително дали се ползва за управление на активи“.

„4. за клиент юридическо лице или друго правно образувание – целта и предмета на дейност, ~~включително дали се ползва за управление на активи;~~“

Мотиви: Считаме, че отчитането на целта и предмета на дейност е достатъчно с оглед оценката на рисковете, свързани с естеството на клиента.

3. По чл. 17, ал. 2, т. 6.

Предлагаме текстът да отпадне или да се даде определение на новите понятия, дописани с Правилника.

Мотиви: В чл. 17, ал. 2, т. 6 от Правилника се говори за принадлежност към категория, която въпреки че не попада в обхвата на чл. 36 от ЗМИП, предполага възможност за оказване на решаващо влияние при вземане на решения от обществен интерес. Така визираната категория следва да бъде конкретизирана, тъй като даденото определение е твърде общо, неясно и трудно за прилагане на практика и предполага твърде голям субективизъм. За да може да се приложи, трябва да бъде дефинирано и какво се счита за „решаващо влияние“ и „решения от обществен интерес“.

4. По чл. 17, ал. 2, т. 9.

Предлагаме текстът да се редактира, като думата „бъдеща“ да се замени с „планирана“.

„9. съответствието на установеното за предишната, настоящата и ~~бъдещата~~ **планираната** стопанска или професионална дейност на клиента или неговия действителен собственик с наличната за него информация;“

Мотиви: текстът е изключително широко формулиран и по този начин изисква да се правят прогнози за бъдещи действия, дори и в случаите, когато задълженото лице по чл. 4 от ЗМИП не разполага с никакви обективни източници на информация, от които може да се съди за плановете на клиента (напр. бизнес планове, проспекти, писма за намерения и пр.). Обратно, наличието на подобни източници по-достоверно ще очертава плановете на клиента във връзка със стопанската му дейност и те ще могат да се ползват при оценка на рисковете. Това е особено валидно при вписана в предмета на дейност на търговско дружество-клиент възможност то да извършва

всякаква незабранена от закона дейност, което би довело до изобщо до невъзможност да се правят достоверни прогнози в каква сфера ще се насочи дейността му.

5. По чл. 17, ал. 3, т. 1 и 2.

В чл. 17, ал. 3, т. 1 и 2, както и в други текстове от Правилника се говори за „надеждни източници на информация“. В тази връзка следва да се определи какво се разбира под „надеждни източници на информация“. Опит за подобно определяне има в чл. 18, ал. 7 от Правилника, но там изрично е посочено, че това определяне важи само за целите на проверката по чл. 18, ал. 2-6 от Правилника.

Доколкото проверката е в източници на информация, взети от „медии“, да се даде определение или критерии на това, на какво следва да отговаря определена „медия“, за да може да бъде приета като достоверен източник на информация (напр. такива регистрирани по реда на съответен закон, с известни журналисти и т.н.). Друг възможен вариант би бил на страницата на Държавна агенция „Национална сигурност“ да се публикува препоръчителен списък с медиите, които може да се ползват.

6. По чл. 17, ал. 4, т. 5.

Предлагаме да отпадне тази точка:

~~„5. —стремеж към дистанционно установяване на деловото взаимоотношение или дистанционно извършване на сделки или операции, когато няма основателна причина за същото;“~~

Мотиви: В Насоките липсва описание на подобен рисков фактор. Това е формалната постановка на въпроса. При условията на единен общ пазар в рамките на ЕС и тенденцията за глобализация на икономическите процеси в световен мащаб, предполагащо огромни количества трансгранични сделки, съчетано с използването на новите технологии, прави дистанционното установяване на делови отношения основна норма на поведение и **стремежът към дистанционно сключване на сделки не би следвало да се разглежда като особен рисков фактор.**

7. По чл. 17, ал. 2, т. 11; чл. 17, ал. 3, т. 4; чл. 17, ал. 4, т. 14; чл.18, ал. 2, т. 3; чл.18, ал. 4, т. 3; чл.18, ал. 5, т. 4; чл. 18, ал. 6, т. 3; чл. 19, ал. 3, т. 5; чл. 20, ал. 2, т. 6;

Предлагаме да отпадне изразът „други фактори, определени от лицето по чл. 4 от ЗМИП“.

С предприемането на мерки по реда на ЗМИП и оценката на клиент във връзка с прането на пари се засягат пряко правата и интересите на субекта на правото, същият може да стане обект на разследване от държавен орган и това следва да се случва по ясни критерии и точно определени правила.

В случая, с Правилника много текстове съдържат извършването на субективна преценка от задължените по закона лица, като наличието на такава преценка следва да бъде ограничено доколкото е възможно.

С цитираните по –горе членове са определени „други фактори, определени от лицето по чл. 4 от ЗМИП“, при което възниква въпросът по какъв начин следва да са определени тези фактори, въз основа на какви критерии, в какъв акт, с каква тежест следва да се ползва тази преценка и т.н. При по-задълбочен анализ би могъл да възникне и въпросът доколко лице, което не е държавен орган може да определя правила, които могат потенциално да нарушат правната сфера на други субекти на правото. Също така следва да се има предвид и потенциалът за стълкновение с правилата на Общия регламент за защита на данните (GDPR).

8. По чл. 17, ал. 4, т. 12.

Във връзка с дистанционното идентифициране на клиенти и дистанционното установяване на делови взаимоотношения може да се направи още едно предложение, логическ следствие от предложението по чл. 17, ал. 4, т. 5.

За разлика от четвъртата Директива относно предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари в новата пета Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС, ролята на средствата за **електронна идентификация** и съответни удостоверителни услуги, предвидени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета е **изцяло променена и се използват като метод за надеждна идентификация**, а именно:

Чл. 13, параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) идентифициране на клиента и проверка на неговата самоличност въз основа на документи, данни или информация, получени от надежден и независим източник, включително средства за електронна идентификация, съответни удостоверителни услуги, предвидени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета (*), когато има такива, или всякакви други сигурни дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са регулирани, признати, одобрени или приети от съответните национални органи.

Във връзка с това следва да се прецизират текстовете за повишен риск от дистанционно идентифициране на клиенти и дистанционно установяване на делови взаимоотношения, а именно, че такъв риск не е налице, когато се използват услугите схема за електронна идентификация или удостоверителна услуга, предоставяна от квалифициран доставчик на удостоверителни услуги по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) (Регламент ЕС 910/2014).

Предлагаме в този смисъл и въз основа на горната аргументация да отпадне и т. 12 на чл. 17, ал. 4, която третира като рисково поведението на клиент, установен в друга държава и ползващ услугите и продуктите на лицето по чл. 4 от ЗМИП.

9. По чл. 19, ал. 4, т. 3.

„3. да съществуват максимални прагове, които да ограничат използването на продуктите и услугите за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.“

Нашият прочит на този текст е, че такива максимални прагове се определят от самите лица по чл. 4 от ЗМИП, като това се осъществява по тяхна собствена индивидуална преценка. Ако се търси друг смисъл, текстът следва да претърпи редакция.

10. По чл. 20, ал. 1.

Предлагаме изразът „степенна, в която деловото взаимоотношение се установява и сделките и операциите се извършват неприсъствено“ да отпадне, като се отчетат мотивите към бележките и предложенията по чл. 17, ал. 4, т. 5 и чл. 17, ал. 4, т. 12.

11. По чл. 24.

а) Редакционно предлагаме текстова промяна на чл. 24, ал. 1 проект на ПП на ЗМИП, тъй като предложеният вариант е сложен от лексикална гледна точка. На следващо място т. 1 предполага оценка на "нивата на корупция" в дадена държава, което не е посочено въз основа на какво да се извърши и как да се събере такава обективна оценъчна информация.

б) В чл. 24, ал. 1, т. 3 предлагаме изразът „при липса на реална дейност в страната“ да отпадне, предвид неясната и прекалено обща формулировка. Не би следвало да се прави разширена комплексна проверка напр. на един портфейлен инвеститор, който закупува финансови инструменти на борсата или дялове на колективна инвестиционна схема или предоставя пари на лицензирани финансови институции за доверително управление, без да изгражда или управлява предприятия, произвежда промишлена продукция, извършва превози, назначава работници, извършва доставки или други дейности в сферата на реалната икономика.

в) Разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 4 е напълно неясна и създава сериозни основания за съмнение при практическото ѝ прилагане. Ако имаме частично съвпадение с 2 имена "Мария Иванова", "Иван Петров", "Хасан Али" и други често срещани имена в региона, то няма това частично съвпадение на две имена ще се счита като задължително основание за разширена комплексна проверка? Въвеждането на такова частично съвпадение като основание на разширена проверка не съответства нито на Директивата, нито на закона. Нещо повече, т. 4 е посочена като самостоятелно основание и предпоставя напълно неоправдани разширени проверки на лице, които нямат нищо общо с частично съвпадналите имена с някакви други лица, за които има негативна информация в някакви неясни бази данни или открити източници. Предлагаме т. 4 на чл. 24, ал. 1 да отпадне, тъй като противоречи на целите на закона и директивата и не ги постига, нито е в съзвучие с обективна оценка на риска.

12. По чл. 25.

Чл. 25 от Правилника препраща към Приложение № 1 - декларацията за видни политически личности. В самото Приложение № 1 са изброени различните категории лица, но никъде не е включена хипотезата на чл. 36, ал. 3 от ЗМИП. Същата следва да бъде включена, тъй като реквизитите на декларацията са със задължителен характер и ако е налице хипотезата на чл. 36, ал. 3 от ЗМИП, съответният клиент няма да може да декларира това обстоятелство.

13. По чл. 32, ал. 1.

Смисълът на текста е неясен, което ще доведе до трудност при практическото му прилагане, поради което той следва да бъде допълнително пояснен. Не става ясно какво означава, че рисковете, идентифицирани в наднационалната, националната и браншовата оценка на риска, не могат да бъдат ограничавани чрез прилагането на посочените членове от ЗМИП и ПП на ЗМИП? Предлагаме текстът да бъде редактиран с цел по-голяма яснота при правоприлагането от страна на задължените субекти по чл. 4 от ЗМИП.

14. По чл. 36.

Чл. 36 от Правилника препраща към разпоредбата на чл. 54, ал. 2 от ЗМИП, която от своя страна препраща към чл. 23, ал. 6 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, където са изрично изброени определени правни субекти, които съгласно чл. 54, ал. 2 от ЗМИП могат да се ползват с известно облекчение при идентификацията на клиентите. Но втората част от ал. 1 на чл. 36 от Правилника, както и ал. 2 на същия член, говорят изобщо за лицата по чл. 4 от ЗМИП. Това означава ли, че се разширява кръгът на лицата, които могат да се ползват от облекчената процедура?

В тази връзка и доколкото в Насоките отсъстват подобни изисквания, предлагаме ал. 2 и 3 на чл. 36 да отпаднат.

15. По чл. 37, ал. 4.

В чл. 37, ал. 4 от Правилника се посочва, че при условията на чл. 26 от ЗМИП, задължените лица могат да не събират копие от официален документ за самоличност на физическите лица – действителни собственици на клиент юридическо лице или друго правно образувание.

В действителност в ЗМИП изобщо няма изискване да се събира копие от официален документ за самоличност на физическите лица – действителни собственици на клиент юридическо лице или друго правно образувание. Изискванията към идентификацията на действителните собственици и проверката на тяхната идентификация се съдържат в глава Втора, раздел VI от ЗМИП. В чл. 59, ал. 2 от ЗМИП се казва, че за действителните собственици се събират данните по чл. 53, ал. 2 от ЗМИП, където са посочени съответните необходими данни, а самото задължение за снемането на копие от официален документ за самоличност се съдържа в чл. 53, ал. 1, към който няма препратка.

В тази връзка предлагаме този текст да отпадне, тъй като с него се въвежда изключение от **несъществуващо** по ЗМИП задължение за лицата по чл. 4.

16. По чл. 38.

Предлагаме чл. 38 да се редактира по следния начин:

„Чл. 38. За изпълнение на чл. 63 ЗМИП представляващите на учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания, физическите и юридическите лица и други правни образувания, които действат на територията на Република България в качеството си на доверителни собственици на тръстове, попечителски фондове и други подобни чуждестранни правни образувания, учредени и съществуващи съобразно правото на юрисдикциите, допускащи такива форми на доверителна собственост подават декларация е ~~нотариална заверка на подпис~~, която съдържа реквизитите съгласно приложение № 3.

Мотиви: Изискване за нотариална заверка не е предвидено нито в чл. 63 ЗМИП, нито в чл. 50а от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

17. По чл. 41, ал. 3 и 4.

Предлагаме да отпаднат ал. 3 и 4 на чл. 41, той като те не са практически приложими поради липсата на повишен риск в случаите, когато се използват услугите, свързани със схема за електронна идентификация или удостоверителна услуга, предоставяна от квалифициран доставчик на удостоверителни услуги по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) (Регламент ЕС 910/2014).

Освен това, подобни изисквания не се съдържат в Насоките.

Приложими са същите мотиви както по предложенията по чл. 17, ал. 4 т. 5 и 7, изложени по-горе.

18. По чл. 42.

Предлагаме текстовете от чл. 42 да бъдат редактирани по следния начин:

а) В чл. 42, т. 1 след думата „подпис“ да се добави запетая и след това изразът **„позволяващ идентификация на клиента, съгласно разпоредбите на ЗМИП;”**

б) В чл. 42, т. 3 след думата „регистри“ да се добави изразът „от външния доставчик, ако се използват такива услуги“.

Мотиви: Необходимо е да се избегне дублирането на справки от доставчика на външни услуги и поднадзорното лице по чл. 4 от ЗМПИ.

в) В чл. 42, т. 4 след израза „документи за самоличност да се добави изразът „от външния доставчик, ако се използват такива услуги“.

Мотиви: Необходимо е да се избегне дублирането на справки от доставчика на външни услуги и поднадзорното лице по чл. 4 от ЗМПИ.

19. По чл. 47, ал. 11.

Предлагаме текстът да бъде редактиран по следния начин:

(11) Декларацията се подава ~~нред~~ **до** лицето по чл. 4 ЗМИП или ~~нред~~ **до** определен от него служител преди извършването на операцията или сделката.

Мотиви: Така формулиран, текстът може да се тълкува като изискващ чисто физическо, присъствено подаване на декларацията за произхода на средствата. Ако се допуска по-голямото, дистанционно установяване на делови взаимоотношения и подписване на договори, *per argumentum a fortiori* следва да се допуска подаването на декларации дистанционно, като се изпраща до/на дружеството/съответния негов служител, напр. с електронен подпис.

Що се отнася до реквизитите на Декларацията за произход на средствата – Приложение № 4 към Правилника – чисто графично не е предвидена възможност и няма предвидено място да се посочи конкретното делово взаимоотношение или предметът на операция или сделка. Така, както изглежда в момента образецът на декларацията, излиза че това е една бланкова декларация, която не може да бъде свързана с конкретна сделка или операция.

20. По чл. 51, ал. 2.

В чл. 51, ал. 2 от Правилника, респективно в чл. 72, ал. 1 от ЗМИП, е предвидено задължение за лицата по чл. 4 от ЗМИП при съмнение и/или узнаване за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход, да уведомяват и компетентните органи съгласно НПК, ЗМВР и Закона за ДАНС.

В тази връзка и за да могат задължените лица да изпълняват това си задължение, в Правилника следва да се поясни кои именно компетентни органи следва да бъдат уведомявани. Лицата по чл. 4 от ЗМИП не са длъжни да знаят във всеки конкретен случай, кой е съответният компетентен орган от посочените институции.

21. По чл. 60, ал. 3.

Предлагаме ал. 3 на чл. 60 да се редактира по следния начин:

„(3) Лицата по чл. 4 ЗМИП, които допускат установяване на делови взаимоотношения или извършване на случайна операция или сделка чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, или чрез друга форма без присъствието на клиента, включват в оценката си на риска по чл. 98 ЗМИП и оценка на произтичащия от това риск, **освен, в случаите, когато се използват услугите схема за електронна идентификация или удостоверявателна услуга,**

предоставяна от квалифициран доставчик на удостоверителни услуги по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 .

Мотиви: Ако текстът остане със същата формулировка, всички бъдещи клиенти, които са дигитално онбордвани, ще трябва да бъдат класифицирани по вътрешната система като високорискови, което поражда разширени мерки за проверка, което не е необходимо, когато се използват услугите на задължените съгласно Регламент 910/2014 лица.

22. По чл. 63, ал. 4.

а) В образца на декларацията по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП – Приложение № 3 към Правилника е необходимо с оглед спазване на поредността на изискванията, заложи в дадена правна норма, първата част от декларацията да съдържа необходимата информация по чл. 63, ал. 4, т. 1 от ЗМИП и след това да дойде информацията по чл. 63, ал. 4, т. 2, така както е и в декларацията по чл. 59, ал. 1, т. 3 от ЗМИП – Приложение № 2 към Правилника.

б) В образца на декларацията по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП - Приложение № 3 към Правилника, раздел II от декларацията, сред изброените хипотези за действителни собственици има една хипотеза – „лице, от чието име и/или за чиято сметка се осъществява дадена операция, сделка или дейност“. Тази хипотеза трябва да отпадне като самостоятелна хипотеза от образца на декларацията, тъй като съгласно § 2, ал. 1 от ДР на ЗМИП тази категория лица (лице, от чието име и/или за чиято сметка се осъществява дадена операция, сделка или дейност), за да бъде определена като действителен собственик, трябва да отговаря най-малко на някое от изброените по-долу в § 2, ал. 1 от ДР на ЗМИП условия, които от своя страна са изброени за отбелязване и в самата декларацията. Сам по себе си фактът, че някое лице се явява „лице, от чието име и/или за чиято сметка се осъществява дадена операция, сделка или дейност“ не го прави действителен собственик ако не отговаря на някое от описаните в § 2, ал. 1 от ДР на ЗМИП условия. Поради това тази хипотеза не следва да фигурира като самостоятелна възможност за отбелязване, защото винаги е свързана с другите. Също така в образца на декларацията по чл. 59, ал. 1, т. 3 от ЗМИП съвсем резонно липсва за отбелязване такава хипотеза.

23. По приложенията.

Приложенията са много дълги, като същата информация може да се декларира в много по-сбит формат. В Декларацията за действителен собственик, Приложение 2, вече се иска да се попълва какво лице по определението в ЗМИП е действителният собственик, което ще наложи разяснения за клиентите. За декларацията в Приложение 3, касаеща чл. 38 ППЗМИП: представляващите на учредените на територията на Република България (РБ) юридически лица и др. правни образувания, които действат на територията на РБ в качеството си на диверителни собственици на тръстове, попечителски фондове и др подобни чуждестранни правни образувания, по чл. 68, ал 4 ЗМИП се изисква да е нотариално заверена.

Раздел девети в Правилника е Изясняване произхода на средствата като въпреки, че декларацията в Приложение 4 е останала кратка, тук има указания като много подробно искат да се описват договори, фактури, наследство, спестявания и т.н. Изискването по ал. 11 от чл. 47 Декларацията да се подава ПРЕД поднадзорното лице или определен от него служител преди извършването на операцията или сделката, прави невъзможно дистанционното подаване, както е отбелязано по-горе във връзка с чл. 47, ал. 11.